

В. „Република“
излази всяка Събота

Абонамента на „Република“ е въ прѣплатата.

За България:
за 3 мѣсеса 1:50 левъ
„ 6 „ 2:50 „
„ 1 година 5 „

За Странство:
за 6 мѣсеса 4 лева
„ 1 година 7:50 „

Абонирането става направо въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при **мѣстни-ти настоители** и се смята винаги отъ началото на мѣсеса.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЕ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за прѣвъ пътъ и по 10 ст. на всѣки послѣдуващи.

За обявленията на I стр. — съ особено споразумѣніе:

Сѫдеб. пристави плащаѣтъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраша на адресъ: Редакція в. „Република“ — Сливенъ.

Порожки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрѣзъ народа *

Дасинка Гавриилова

*** и ***

Александър Георгиевъ

сгодени.

Севлиево.

Берковица.

гр. Сливенъ, 6 Септемврий 1899 год.

Сливенъ, 12 Септември 1899 г.

Потайнитѣ шефове пакъ сж се разшъкали изъ провинцията прѣдъ видъ на близкитѣ допълнителни избори. Поставятъ се кандидатури, говорятъ се слова, убѣждаватъ се избирателитѣ, а полицията вече усилено работи, устройва шайки, заплашва, прѣслѣдва, бие, разбойничествува подъ самия носъ на нашите млади и стари прокурори, които намиратъ по-добре да се правятъ на слѣпи и глухи, отколкото да изпушнатъ кокала. По всичко се вижда, че борбата между избирателитѣ, които искатъ да заявятъ свободно волята си, и полицията, която желае да задуши тая воля и да ѝ наложи кандидатитѣ на властуващите, ще бѫде ожесточена. Дали тая борба ще се свѣрши въ полза на народа или въ полза на властъта, туй ще узнаемъ на 20 септември сутринта; главното тукъ е, че тя ще се свѣрши въ полза на властъта, само съ новъ редъ прѣстѣплени, насилия, жестокости. А това е тѣй, и не подлѣжи на съмнение, понеже повече отъ очевидно е, че властуващата партия, която въ малко врѣме показва грамадната си способность къмъ прѣстѣплени, позорни дѣла, лакейщина и съсипничество, е съвѣршено дискредитирана и компрометирана, както между населението, тѣй и между интелигенцията. Една партия, която отъ жаждада за власт обу България въ най-унизи-телни и тежки финансово задължения, вмѣсто да я избави отъ кризата, партия, която за да се крѣпи на властъта има нужда всѣки денъ, всѣки часъ, всѣки мигъ да извѣрши жестокости надъ своите противници и лакейски услуги прѣдъ своя „господаръ“, партия, която е готова да подложи грѣбъ и на Грекова, и на Хаджиенова и на всѣки гешефтарь и негодай, що би могълъ да ѝ помогне въ ненаситната ѝ жаждада за властъ, — такава партия, казваме,

ако до сега е разчитала що-годѣ между народа и интелигенцията съ своите фалшиви шумове и обѣщания, не може повече да се надѣва на поддръжка между честните и съзнателни граждани. Всичко честно и идеално се отвращава отъ нея, обръща ѝ грѣбъ и я оставя да се вали неудържимо по наклонността на своето разнебитване и позоръ. Тя заслужи тая си участъ въ всичките си усилия. Тя направи чудеса отъ самоуниженія, отъ самоубийства. Никога историята нито на една партия не е отбѣлѣжила такава грамадност отъ партийно късогледство, нетактичност и глупости: партия сама да подравя съществуванието си!

Нека не забравяме, при това, че въ избирателитѣ околии, дѣто на 19 того ще ставатъ допълнителни избори, сж били избрани или сж щѣли да бѫдатъ избрани вече опозиционни. Значи, болшинството тамъ е било злѣ настроено противъ властуващите още прѣзъ Априли, т. е. още въ врѣмето, когато властуващите не бѣха показали рогитѣ си. Може ли да се допустне сега нѣкое колебане между населението въ полза на властуващите, слѣдъ оня пасивъ отъ гибелни и прѣстѣпни дѣла, които тѣ въ малко врѣме си вписаха? Може ли да се допустне, че народътъ ще даде довѣрието си на хора, които го тероризиратъ съ шайки и бой? За всѣкиго е повече отъ ясно, че, ако на 19 того нѣкаждѣ сполучи правителствената листа, то това ще бѫде непрѣмѣнно чрѣзъ голѣми сплашвания и насилия надъ населението отъ страна на полицията и шайките.

Радославовъ има нужда отъ большинство въ камарата и той нѣма да се запре прѣдъ никакви беззакония, за да си го набави. Той ще прибѣгне до всички срѣдства въ прѣстоящите избори, — въ туй не трѣбва да се съмнѣва никой. Не е той човѣкъ, който ще се уплаши прѣдъ отговорността или послѣдствията на своите прѣстѣплени, още повече, когато у настъ всички дѣржавни прѣстѣплени оставатъ безнаказани, благодарение политиката на „господаря“. Но макаръ избирателитѣ пунктове и да се прѣобърнатъ на касапница, нека избирателитѣ отстоятъ мѣжки правата си. За честта на България ний бихме желали да видимъ пратени въ оградата на Народното Събрание пакъ сѫщи-тѣ депутати, които бѣха тѣй произволно

касираны, а особено касиранитѣ за хатъра на князъ. Нека избирателитѣ не се плашатъ отъ никакви шайки, заплашвания, терори, а да отидатъ смѣло при избирателитѣ урни и да си пустнатъ бюлетина. Нека се проникнатъ високо отъ мисълъта, че съ малко рисъ тѣ спасяватъ България отъ една шайка разбойници, които сж дошли на власт само за да я тероризиратъ, да я продаватъ на банкѣт и да я плѣчкосватъ съ Хаджиеновци и разни гешефтари.

Избиратели! нека вашата бюлетина даде на прѣстѣпниците да разбератъ, че тѣхното място не е при дѣржавното кормило, а на подсѫдимата скамейка, че пороя, гибелъта и анархията, въ които тикнаха страната съ лакейските си и кръвожадни нрави, иматъ за отплата убийствената ритъна на цѣлия измѣченъ народъ и дѣлбокото прѣзрѣніе на интелигенцията. Идѣте смѣло на позициите си въ името на закона и нека беззаконието побѣди само като се потопи въ кръвта на доблѣстния народъ, въ вашата кръвь. Всѣка пролѣта капка за извоюване на народни правдии увеличава онова море, въ което ще бѫдатъ удавени и кръволови и дворци.

Сливенско Народно читалище

Всѣки сливенецъ знае, вѣрвамъ, историята на Сливенското Народно читалище. То е било основано въ годинитѣ на борбата за черковна независимост и се е поддържало съ толкова родолюбие и ентусиазъмъ отъ тогавашните събудени и патриоти наши хора, че е успѣло да убогати библиотеката си съ много книги, вѣстници и списания, както и да остави единъ значителенъ капиталъ. Слѣдъ освобождението то прѣкарва летаргически сънъ за да бѫде наполовина събудено едва прѣди 4-5 години. Голѣма част отъ капитала му, даденъ тукъ-тамъ подъ лихва на разни съмнителни патриоти, пропадна за винаги по нѣмане на документи, а сжъ и много отъ книгите, списанията и вѣстниците сж се разпрѣснали изъ разни частни библиотеки, дѣто и досега се потаватъ, благодарение срамното укриване на присвоителитѣ имъ¹⁾

¹⁾ Читалищни книги и списания сж били видени въ библиотеките на разни лица, на които имената ще бѫде добрѣ да бѫдатъ извадени публично, ако не прѣзрѣтъ да върнатъ вземенитѣ нѣща. Срамота е това безцеремонно присвояване на обществени работи!

Съ събрания капиталъ, съ щедрата помошь на кметството, съ тая на дружеството „Майчина Длъжност“ и съ по-сетнѣшнитѣ приходи на самото читалище, както и съ една концесия можа да се издигне на читалищно място грамадното сегашно здание съ театрален салонъ, библиотека, стаи и хотелъ отстрани и да се тури по този начинъ читалището на подобаещата му висота.

Сега, като се докара работата до тая степень, щото читалището да си има богато помѣщение, дългъ е на гражданинъ да се заинтересуватъ живо въ уреждането на това обществено учреждение и да го накаратъ да функционира, както трѣба.

Читалищното настоятелство, което ръководѣше до сега работите по постройката на зданието, свиква за 19 того по 10 часа прѣди пладнѣ всички граждани, които се интересуватъ, за да даде отчетъ за дѣятельността си. Споредъ устава, членъ на читалището може да бѫде всѣки пълноправенъ български гражданинъ, който внесе 5 лева годишно наведнѣжъ. За да има, прочее, гласъ нѣкой въ читалищнитѣ работи, трѣба да внесе петъ лева. Това не е много нѣщо. Но нека се забѣлѣжи, че на събраницето на 19 того при четенето на отчета може да присъствува всѣки гражданинъ билъ той членъ или не. Само когато се пристъпятъ къмъ избирането на ново настоятелство и къмъ разискване на читалищнитѣ работи, ще трѣба всѣки, който иска да има гласъ, да плати петъ лева и да се запиши членъ.

Като вземемъ прѣдъ видъ минжлото на читалището, както и голѣмата полза, що може да принася на обществото, ако се уреди хубаво, ний апелираме горѣщо къмъ всички наши граждани, да отмахнатъ своята апатия и да се заинтересуватъ живо по дѣятельността на читалището. До сега има записани само 60 души членове; това е просто скандалиозно за такъвъ градъ, като Сливенъ. Само 60 души ли любознательни хора има града ни? До тамъ ли о-

тива немаренето на нашите по-събуденичи граждани?

До колкото се научаваме, читалището ни оставало още 4-500 лева дългъ само да изплати. Щомъ се прѣмахне той, приходитъ ще се употребява както за обогатяване на библиотеката съ книги и списания, тѣй и за набавяне на мебели, а сѫщо и за уреждане на сцената. Тия приходи произлизатъ за сега отъ годишната помошь на кметството (1500 лева), отъ годишнитѣ вносове на членовете и отъ разни представления, концерти, наеми на салона. Ако се запишатъ доста членове и ако новото настоятелство развие голѣма дѣятельность за устройване на представления, концерти и други подобни приходни забавления, то годишниятъ приходъ може да се докара до 4-5000 лева, съ които не само да се изписватъ почти всички български списания и вѣстници, а сѫщо и множество чуждестранни, да се набавятъ почти всички български книги, а и множество чужди, както и полека-лека да се снабди сцена, салонъ и читалня съ нужднитѣ мебели, декорации и удобности.

Нека нашите граждани взематъ присърдце читалищнитѣ работи и се притекатъ на 19 того съ помошьта си и съвѣтите си; нека избератъ за нови настоятели хора енергични, за да направятъ читалището центъръ на умствения и моралния животъ въ града ни; ползата, която ще се получи за обществото отъ едно добро уреждане на читалището, ще бѫде грамадна; за туй нека никой интелигентинъ гражданинъ не остане глухъ къмъ тоя общественъ зовъ.

Изборна агитация въ Ямболска околия.

Съобщаватъ ни отъ Ямболъ, че на 6 того касираниятъ ямболски народни представители Д. Благоевъ и Янко Сакжовъ пристигнали въ ст. Керменлий, отъ гдѣто заминали по агитация. Най-прѣдъ тѣ отишле въ с. Москуджилий, гдѣто прѣдъ дюкяна стражара Георги Ангеловъ Мечката и кмета започнали да крѣскатъ, че не

трѣбвало да влизатъ въ селото, защото върлула болѣстьта „Скарлатина“. Въ селото имало само 2-3 случая и нѣмато забрана, тѣй като въ сѫщото време тамъ биле търговецъ Тодоръ Пападопулъ и Митю Х. Жековъ, които събрали храна изъ селото. На кряскането на стражара никой не обръналъ внимание, селенитѣ се събрали прѣдъ дюкяна, гдѣто съ внимание изслушали рѣчитъ на Благоева и Сакжовъ. Уринъта, слѣдъ като ги напрѣскали съ карбоника, тѣ заминали за Коемджи-Гидикъ и отъ тамъ въ с. Бояджикъ, гдѣто имало единъ когато старши и младши стражари, които заповѣдали на кмета да ги изпѣди, обаче селенитѣ недопуснали това. Стражаритъ упоили говедаря Пенчо Доневъ и телчаря Д. Лазаровъ да викатъ и произвеждатъ скандали. Благоевъ и Сакжовъ, за да избѣгнатъ нежелателни скандали, отишле въ кѫщата, гдѣто щѣли да нощуватъ, но неустранимитѣ Бояджичани, безъ да се плашатъ отъ стражаритъ, отишле всички въ кѫщата и нѣколко часа се разговаряли съ бившите си, а може би, и бѫдащи представители. Прѣзъ нощта старшиятъ поставилъ двама селени съ пушки да вардятъ да не избѣгатъ неусътно изъ селото и да изгубятъ диритъ имъ. Уринъта тѣ заминали по други села, гдѣто била дадена сѫщата заповѣдъ.

На 8-ти тѣ потеглили отъ с. Гюлюмъяново за с. Ботево, гдѣто имало съборъ. На събора била и правителствената шайка отъ Ямболъ. За да не станатъ нѣкой нежелателни работи, тѣ спрѣли на единъ километъръ вънъ отъ селото, гдѣто пазели 5 души селяни, за да не пропушчатъ Благоева и Сакжовъ да влѣзатъ. Повиканъ билъ кмета, който казалъ, че имало приказъ за да не ги пуша въ селото. Обѣснили му, че това е противозаконно и той обѣща да отмѣни приказа, обаче старшиятъ го заплашилъ и той пратилъ човѣкъ да имъ кажатъ да не влизатъ въ селото. Селенитѣ—сборяни, като се научили какъ стои работата, потеглили 5-600 души и отишле при тѣхъ съ викове ура и имъ заевили, че народа ги чака съ нетърпение. Стражаритъ се опитали да попрѣчатъ на влизането имъ въ селото, обаче било невъзможно. Приготвената отъ града шайка и тя била на щрекъ. Когато Сакжовъ вървѣлъ съ нѣколко селени напрѣдъ покрай долътъ на селото, изльзълъ срѣщо тѣхъ единъ отъ шайката, Крѣстю Х. Юргачевъ, и грѣмналъ съ револверъ срѣщу Сакжовъ, обаче безъ да сполучи да наризи нѣкого. Спуснали се селенитѣ върху му и той избѣгалъ въ една кѫща, гдѣто го и заобиколили. Слѣдъ туй съ псувни и кама въ ръка той се спустналъ възъ селенитѣ, нариналъ единого, тогава и селенитѣ, кой съ сопа, кой съ клемия,

се увѣрили, че ще умратъ насъкоро отъ охтика.

Въ болницата азъ почнахъ да се поправямъ. Бѣха ми дали една обширна стая въ долния етажъ, съседна съ отдѣленето за воената стража. Единъ грамаденъ прозорецъ замрѣженъ, обѣрнатъ къмъ югъ срѣчу единъ булваръ съ два рѣда хубави дървета. Задъ този булваръ се намираше едно широко пространство земя, гдѣто 200 души работници построиха дървени павилиони прѣдназначени да изолирватъ болни тѣ отъ тифозна трѣска. Всѣка вечеръ по цѣлъ часъ тѣ пѣхахъ въ хоръ. Единъ часовий наглѣдвалъ булварда. Кауалница на този часовий се намираше точно срѣчу моята килийка. Прозорецътъ ми стоеше отворенъ прѣзъ цѣля денъ и азъ се оставяхъ да ме грѣятъ слънчевите лъчи, отъ които бѣхъ, тѣй дълго врѣме лишенъ. Дишахъ съ отворени гърди майския въздухъ и здравието ми напрѣдаваше съ бѣрзи крачки — твърдѣ бѣрзи, почнахъ да си мисля. Азъ бѣхъ насъкоро въ състояние да взимамъ лѣгка храна. Получихъ сила и почнахъ съ сѫщата по-прѣдишина горѣсть да работя. Като виждахъ, че ми бѣше абсолютно невъзможно да довърша втория томъ на моята книга, азъ написахъ едно резюме, което прибавихъ на първия томъ.

Мисли за избѣгване.

Въ крѣпостта като бѣхъ, единъ приятель ми говореше, че много лѣсно се избѣгва отъ затворната болница и на драго сърдце биха ми помогнали ако бѣхъ тамъ. Азъ се мѣчехъ да имъ сѫбща, че се намирамъ вече въ въ нея. Обаче

ПОДЛИСТНИКЪ

ЗАПИСКИТЕ НА П. КРОПОТКИНЪ.

„Избѣгването ми“

Трета частъ

Размирното лѣто.

(Продължение)

Азъ се задушавахъ въ атмосферата на малката ми килийка, която бѣше дълга 4 крачки, отъ една край до другия. Температурата отначало лѣдена се промѣни въ непоносима горѣщина, тутакси когато парнитѣ урѣди за утоплѣни почнаха да работятъ.

Щомъ почнѣхъ да се разхождамъ изъ стаята си, въ нѣколко минути ми се завиеше свѣтъ, а десетътѣхъ минути, прѣзъ които правѣхъ упражнения отъ вѣнъ, въ единъ малъкъ дворъ, заобиколенъ съ високи стѣни, не ми помогаха, много нѣщо, за здравето ми. Когато за докторътъ на завидѣнието, който казваше, че не желае да чуе думата *scorbut* въ затворътъ, по добре би било да не говоримъ нищо. Азъ бѣхъ малко нѣщо фаворизиранъ и получавахъ храната си отъ дома. Бѣше ми доста добре, понеже една моя роднина, жена на единъ адвокатъ живѣше близо до сѫдътъ, който бѣше въ съседство съ затворътъ. Но стомахътъ ми работеше така мѣжно, че насъкоро почнахъ да ямъ само хлѣбъ и едно или двѣ яйца на денъ. Силитѣ ми намаляваха бѣрзо. Всѣки мислѣше, че малко дни ми оставатъ да живѣя. Когато се качахъ въ вто-

кой съ каквото завърне връхлѣтели отгорѣ му и го отуспали добре, докѣто се пос.. лъ.

Благоевъ и Сакжзовъ едвали сполучили да укротятъ селенитѣ, които се впуснали да търсятъ и останалитѣ отъ шайката. Качени върху една талига, тѣ държали прочувствени рѣчи, които биле жадно поглъщани отъ присѫтствуващи селени. Никога селенитѣ въ Ямболско не биле слушали тѣй искренно и пламенно да се говори за хала имъ, за окаяното имъ положение. Слѣдъ туй Благоевъ и Сакжзовъ потеглили за Ямболъ, гдѣто накрай града биле причакани отъ множеството граждани. Когато Сакжзовъ, се качилъ на една кола, за да благодари на гражданините, полицията и тукъ си показала мурафетя: стариятъ стражаръ забранилъ да се говори, даже си позволилъ да вади и револвера си, обаче билъ заставенъ да си свие опашката. Отъ тамъ, придружени отъ множеството граждани, тѣ потеглили за Работн. клубъ, гдѣто биле причакани и отъ други граждани. Тукъ, като не стигнали стражарите, искарали и пожарници да вардятъ, които се мѣчали да разпрѣснатъ гражданинѣ.

Вечерта, шайката за да си отмѣсти, изпочупила прозорците на В. Джинковъ.

Напрѣдъ г-да либерали! Малко остава още до черната джамия.

Ненапразно е идвалъ онай денъ въ Ямболъ архисопаджията Радославовъ!

Радославовото управление въ Ямболъ.

Властьта въ България развратява. Такова бѣше и е моето убѣждение. Но, при все това, азъ допушахъ да мисля, че мѣжду извѣстни личности, все ще има и извѣстна разлика. Въ наивността си, азъ допушахъ, че министерството, което ще наследи онова на Стоилова, ще сключи по добри договори и че ще управлява страната нѣкакъ си по добре. Колко съмъ се лъгалъ! Настоящето министерство, освѣнъ че сключи по-неизносни договори, но то, по свое то вжтрѣшно управление, още въ начало надмина прѣдшествуващето. Въ страхътъ си да не бѣде изиграно отъ Стамбалистите и въ желанието си да спечели допълнителните избори за народни прѣставители, то забрави, че съществува конституция и обществено мнѣніе! Кадѣ останаха онния плачове на „Народни права“ за свобод-

ата на Българските граждани?! Какъ тъй лѣсно се забравиха клѣтвите, отправяни къмъ „варварската“ полиция! Сегашната полиция—полицията на Радославова—въ нищо не се различава отъ прѣдишната. Напротивъ, тя е по жестока и настоящето правителство е тиранско. За каква конституция, за каква свобода и въобще за какви правдини може да се говори, когато изборите, които сѫ алфата и омегата въ една конституционна страна, сѫ произвеждатъ насилинически? Органите на сегашната централна власть, особено тамъ, гдѣто опозицията има шансъ да спечели допълнителните избори, надминаватъ всѣко прѣдставление за администрация и полиция. Ямболъ, който до сега е билъ опашка на всѣко правителство, сега е прѣдметъ на особно внимание отъ страна на централната власть. Тамъ за околийски началникъ е пратенъ единъ бивши Софийски приставъ, нѣкога си Джангозовъ, който се мѣчи съ най-осаждителни срѣдства да задуши всѣко опозиционно движение, за да осигори успѣхъ на едно лице, което, може би, е способно за всичко, но не и за народенъ прѣставител. Само за туй, че гражданините отъ Ямболска околия сѫ противъ всѣкакви правителствени кандидати, тѣ се прѣзслѣдватъ отъ бѣсната власть! И онай група отъ радослависти, мѣлчи и удобрява всичко! Колкото жалка бѣше като опозиция въ Ямболъ, още по жалка е сега като властуваща клика!

Но срѣщу произволитѣ на Ямболската полицейска власть и въобще срѣчу не-конституционното управление на настоящето правителство, Ямболските граждани трѣбва да отговарятъ съ своето право, като избератъ кассирантѣ депутати: Благоевъ и Сакжзовъ. Съ това, тѣ освѣнъ че ще уничтожатъ една персона, която се тѣкми да ги прѣставлява, но ще подрѣжатъ опашките на „группата“ радослависти и ще ритнатъ Дженгоза въ нѣкое комарджийско кафене, кѫдѣто му е мѣстото!

Щомъ като въпросътъ се касае Ям-

избѣгването бѣше много по мѣечно, отколкото тѣ ми го прѣдричаха. Бѣхъ прѣдметъ на особено нагледване. Часовия надничаше много често въ стаята ми, отъ гдѣто не ме оставаха никога да излѣзвамъ. Войниците и офицерите като идваха за нѣщо въ стаята ми се страхуваха да останатъ повече отъ една минута.

Приятелътъ ми измислиха много начини за да ми помогнатъ да избѣгамъ, нѣкога отъ които сѫ доста забавителни. Единъ денъ говореха да ме припъхнатъ прѣзъ желѣзните прѣчки на прозореца ми. Други пѫти пѣкъ, прѣзъ една бурна ноќь, когато часовия стои въ караулничката си, двама мои приятели щѣха да бѣснатъ изъ отъ задъ тази караулница, да падне на земята т. е. да се захлюпи и часовия да остане вжтрѣ, като мишка въ капанъ; спорѣдъ този планъ азъ трѣбваше да избѣгамъ пакъ прѣзъ прозореца. Но единъ начинъ много по добре, неочаквано ми казаха. „Поискайте да Ви позволятъ да се разходдате малко по двора“ измѣрмора единъ денъ, единъ войникъ минаващецъ покрай мене. Това и азъ направихъ.

Докторътъ потвѣрди моето искане и менъ ми позволиха да се разходдамъ всѣка вечеръ отъ 4 до 5 часа, въ затворничния дворъ. Трѣбваше да нося дрѣхи отъ синя хванела, както всички болни въ тази болница. Обаче въ стаята азъ си приближахъ моето палто, панталони и обуща. Не ще забравя никога първата си разходка. Кога излѣзохъ, видѣхъ прѣдъ себе си единъ дворъ 300 крака дѣлъгъ и 200 широкъ съвѣршено покритъ съ трѣва. Вратата бѣха отворени и прѣзъ нея можахъ да видя улицата, грамадната болница на срѣща и хората, които

минаваха покрай нея. Азъ се спрѣхъ на прага на затворническите врати, моментално неспособенъ да вървя, когато видѣхъ този дворъ и тѣзи врати.

На една край на двора се намираше затвора, едно тѣсно здание дѣлго 150 крака и на четириѣхъ му Ѵгла се намираха по една караулица. Двамата часови се разхождаха всѣкога около зданието така, че бѣха направили една пѫтешка и въ тази пѫтешка бѣха ми позволили да се разхождамъ, послѣднътъ отъ близо отъ двамата часовии, отъ които азъ не бѣхъ отдалеченъ никога на повече отъ 10 или 15 крачки. Трима войници бѣха сѣднали на прага на входните врати.

На другия край на двора, много селяне разтоварваха дѣрва за горене отъ десетина кола и ги нарѣждаха на стиви до стената. Самия дворъ бѣше ограденъ съ изострени дѣски. Оставяха вратата отворена за да позволява тѣзи кола да влизатъ и излизатъ. Тази врати ме прѣльставяше. „Не трѣбва да се загледвамъ много въ нея“, си мислихъ, но въпреки това непрѣстано я гледахъ.

Щомъ си влѣзохъ въ стаята, почнахъ да пиша на приятелите си, за да имъ съобщатъ добра новина. „Чувствамъ се почти неспособенъ да пиша тайните на знаци“, рѣката ми трѣпера, като пищехъ знаци много мѣично разбираеми, напѣсто обикновенитѣ числа; „тази надѣжда за свобода ме караше да трѣпера цѣль, като да имахъ трѣска; пуснахъ ме да излѣза по двора днесъ; вратата бѣха отворени; никакътъ часовий до тази врата; прѣзъ тамъ искамъ да избѣгамъ; моите тѣмничари не могатъ ме хвана.“

болякътъ избиратели да защитятъ своите права, азъ не се съмнѣвамъ, че грѣбътъ на Г-нъ Ив. Р. Поповъ ще бѣде ударенъ трети пѫть о земя!

Bruxelles, Д. Влаховъ.

Вжтрѣшнъ прѣгледъ

Кумановската афера, която бѣше достигнала до сблѣскване на българското население съ властъта, се рѣшила, споредъ увѣренията на официозните вѣстници въ полза на българите. И малката черква и голѣмата черква, както ливадата, дѣто сърбоманите искаха да положатъ основния камъкъ на своята черкова, сѫ били признати отъ В. Порта за владения на българската община. Туй се дѣлжи не толко на настояванията на българското правителство, колкото на юначество на кумановчени и кумановченки. Малко остана да достигне работата до възстание. По случай това изравнение на въпроса органътъ на Н. Им. Величество супърпонъ, Народътъ, съвѣтъ кумановчени благодарѣли, като вѣрни подданици, за т. Н. Им. Величество Султана! Пфу!

Вѣрна ли се още? Господъ? де? Туй се питатъ тия дни гражданините винете, вѣрноподанните слуги на господъ Туй се питатъ тѣ и чакатъ да научатъ заповѣдъ ще издаде завѣрналиятъ се „възлелъ“. Чудни хора! Съкашъ не се знаятъ съсъ сега какви заповѣди могатъ да излизатъ ти „господаря“! Никакво чудо нѣма да стане просто ще се поискатъ малко пари още, ще съмѣни, може би, декорацията, ще се изиграе на малка дѣржавна комедия, ще се промъкнѣтъ на господаря и всичко ще тръгне пакъ въ реда, като по медъ и ма-

✓ **Въ недѣля на 5 того** прѣди пладнѣ свикано въ салона на читалище „Зора“: ние отъ членовете, за да се изслуша отъ старото настоятелство и да се избере членъ, достатъчно членове, събранието отложи за 19 того по 10 часа прѣди пладнѣ въ сѫщия салонъ. По тоя случай обрѣща вниманието на нашите съграждани върху стоящата, помѣстена въ този ни брой и ги подканяме да се явятъ на събранието.

Обрѣщаме вниманието на кметството въ ху зданието на нѣкогажната хурина въ „Велико княжеска“ улица, на Ѵгла до „Диоолу сокакъ“ за което здание ни съобщаватъ, че клонъло да се събере и да направи нѣкое нещастие.

**

Азъ развихъ планътъ си за избѣгване, „Една жена да иде въ болницата на отъ та кола. Тази кола ще чака на улицата, и крака отъ „моята“ врата. Когато азъ излѣ 4 часа да се разхождамъ прѣдъ тази врата гато дѣржа шапката си въ рѣка, то ще знаѣтъ, че всичко е добре вжтрѣ, че азъ готовъ. Тогава Вие трѣбва да ми дадете че никаква опасностъ нѣма отъ вънъ на ули-

„Не ще се мрѣдна до тогава, до гдѣми дадете знакъ; единъ пѫть прѣминалъ пе на вратата, не трѣбва, по никой начинъ, падна живъ въ рѣцѣтъ. Употребете са кътъ или свѣтлината, като знаци. Е, може да испрати едно спонче лѣчи витѣ лѣчи отразени чрезъ лѣскавата му и отправени върху главната стѣна на зданието или по добре, погрижете се да тѣнаниката прѣкъсане една пѣсенъ, до гдѣто улицата свободна; или пѣкъ ако можете да вземите наемъ малката кѫщичка, която виждамъ дворътъ и отъ прозорците й да ми дадете кътъ. Часовия ще тича слѣдъ мене, като подиръ заекъ, описващъ една джга, ко пѣкъ азъ ще бѣгамъ по права линия, тазъ ще бѣда въ състояние да запази дѣта крачки, съ които той ще закъснѣи и вия си пѫть. Единъ пѫть на улицата, ц въ колата и въ галопъ... Часовия може да отгорѣ ми! Е добре! трѣбва да рикоятъ. Бѣдъщето ми отъ това ще зависи га му. „Щѣхъ вора, по добре ще бѣде да се довѣрихъ, и безъ

Нѣкои граждани ни увѣряватъ, че ролята, която играеше въ бившето кметство Паланчевъ, като караше кмета да му играе по гайдата безпрѣкословно, сега се играяла отъ Д. Костовъ, общински съвѣтникъ и голѣмъ партизанинъ на Радославова. Ний не дошуцаме, че кметът ни г. М. П. Начевъ ще стане гайда въ ржнѣтъ на тогозъ или оногозъ, като го знайме за човѣкъ съ независимъ характеръ. За всѣки случай, че наблюдаваме и че изобличаваме строго ако забѣлѣжимъ и най-малко желание въ кмета да угодничи на разни личности, които искатъ да играятъ ролята на мѣстни деревенци. Нека се знае, че кметството не е мушия за разиграване на лични интереси.

Въ редакцията ни се получи едно писмо отъ бившия градски инженеръ г. Г. Козаровъ, на което не можемъ да дадемъ мѣсто, по причина, че е дѣлго. Ще съобщимъ само на кратко, че съ него той ни моли въ името на истината и правдата, да обявимъ, че не е той виновенъ въ побѣркането на читалищното здание, хотела, както нѣкои си ходѣли да разпространяватъ задъ гърба му, а виноватъ сѫ архитектът и Сливенския окрѣженъ инженеръ, които подписитъ личатъ подъ плана, и отъ че единиятъ е изработилъ плана, а другиятъ е потвѣрдилъ. Г. Козаровъ е обѣрналъ на вниманието на архитекта върху солидно-на релситъ, но той изчислилъ че сѫ по-гутъ достатъчни да удържатъ тежестъта, а инженеръ потвѣрдилъ съ подписа си това. Ст. туй слѣдва, че обвинението не може да се лася до него.

Понеже нѣкои мислятъ, че г. Ст. Гидиѣ е редакторъ на вѣстника ни или че вѣстка ни е неговъ органъ, то за да не становатъ недоразумѣния, редакцията за длѣжностъ да яви, че той е самонапънъ и не отговаря, слѣдователно, моралъ-зничко, писано въ вѣстника.

На 22-и и 29 миналий мѣсецъ ткашина-дрено-опълченска корпорация имала общо е, свикано съ цѣль да се причистятъ и съ, кои сѫ истински поборници и опълченци, и кои не, и да турятъ редъ въ дружествените си работи. Събранието се е състояло, брано било н-ство, което да рѣководи дѣланъ на дружеството до края на текущата година. Обаче, нѣкои недоволни поборници се отвѣтили и оттеглили и на 5-и тогъ сѫ имали сърение, съ цѣль да осуетятъ прѣврѣтъ двѣ збория.

Поне въ вашитѣ редове, г-да поборници и опълченци, не трѣбва да царуватъ разногласията и разѣплението. Вий нѣма що да дѣлите.

Отъ друга страна и моите приятели дадоха свои планове, нѣ този послѣдния бѣше най-тѣ приетъ. Партизанитѣ ни се намѣсиха. Ли-които никогажъ не бѣха ме виждали въз-съзаклятието, като че се касаеше да о-дятъ своя най обиченъ братъ. Обаче ужасъ-мѣжнотии се надвиха и врѣмето за испълнена проекта наблизаваше бѣрзо. И това врѣмѣ азъ силно работѣхъ, пишѣхъ часове прѣзъ нощта, при все това, здрави правеше голѣмъ прогресъ; да се чудишъ-ато бѣхъ отишъ да се разходя по двора съвъ пѣтъ, тѣтрѣхъ се като прѣбитъ по-сата. Сега, азъ се чувствахъ достатъчно-чада бѣгамъ. Азъ продължавахъ; разбира-на разхождамъ като прѣбитъ, полѣка, за-ми прижннатъ разходкитѣ, нѣ природна-живостъ можеше да ме издаде всѣки часъ-иятелитѣ ми прѣзъ това врѣме, трѣбващо-вѣтъ въ тайната повече отъ 20 лица; бѣше да се намѣри единъ прѣкрасенъ конь нѣ опитенъ коларь, да урѣждатъ хиледи-и работи, които се явяваха, като гѣби, въ-ни прѣприятия. Приготовленията имъ взе-около единъ мѣсецъ врѣме, а всѣки часъ искувахъ да бѣда заведенъ отъ ново въ-нѣчелния затворъ.

отъ
мо-
бл-
за-

Избѣгването.

но, послѣ опреѣлиха денътъ. 29 юни е едно и. а. Св. Петъръ. Приятелитѣ ми, като ваха бѣа една записка да изкажатъ съчув-оставатъ елаяха да ме видятъ свободенъ то-

Оставете обществото да сѣди, кой е истински поборникъ и опълченецъ и кой не.

Въ Бургаско отъ двѣ години селянитѣ теглятъ. Ето и третата се свѣрши, но и тѣ свѣршиха. Прѣзъ първата година наводнение, прѣзъ втората — градъ, а сега суши, която не имъ позволи да взематъ не само сѣмето, което сѫ сѣли, ами и сламка храна за добитъка си. Още отъ сега добитакътъ имъ нѣма що да яде. Особено злѣ е поставинъ с. Кѣръ-Чешме, по което причини си карали добитъка на паща въ една спорна Дѣржавна мѣра, между селата Якезлий и Кара тепе, на които жителите хванали и откали добитъка имъ, и слѣдъ това заявили, че искали капанъ-парасъ. Съобщено било това на Бургарския окол. н-къ, но той свикалъ кметовете отъ тѣзи села и ги съвѣтвалъ да се помирятъ. Но кметовете на Якезлий и Кара-тепе не се помирили. При втора подобна случка тѣ заповѣдали пакъ да откарятъ добитъка на Кѣръ-чешменци, но тѣ се въспротивили, вслѣдствие на което се захванало бой отъ двѣтѣ страни, приджување и отъ гѣрмежи, до като паднала една жертва. Сега нѣколко Кѣръ-чешменци сѫ затворени, и не ги пуштатъ подъ гаранция, като че останали зеаде. Въ затворътъ ли ще се въспитатъ тѣзи хора? За да не ставатъ подобни неприятности, не трѣбва ли правителството да удовлетвори хората отъ тѣзи села? Правителството ги лжатъ, лжатъ, че ще имъ отпусне пари, сѣме за сѣне, но нищо не направи. Нему селянитѣ трѣбватъ при изборитѣ и при събиране данъкъ. Пѣкъ и какъ се събира данакътъ по тѣзи мѣста?! Боже пази! Бирни-кътъ, Райковъ, влиза въ кѣщитѣ, обира ключътѣ заедно съ яйцата, обира сапуния, който селянина си е купилъ на вѣресия, обира вѣжата отъ главитѣ на добитъка и всичко това прода-ва. Така е правилъ и около Урумъ-къой, гдѣ то е билъ бирникъ въ Стоилово врѣме. Това го вѣрши той, само да угоди на властвующитѣ. Не стига това, ами милостъта му е говорилъ и противъ учителитѣ, че тѣ проповѣдвали безбожие, че учили народа да не си плаща данъци, и се хвалилъ, че на учителитѣ — социалисти не даваль отъ общинскитѣ врѣхнини пари за изплащане заплатитѣ имъ, а на тѣзи които не сѫ биле такива, редовно отпускалъ пари да имъ се изплаща. Заканялъ се на единъ учителъ, че ще му състави актъ, гдѣто говорилъ на селянитѣ, че тѣ (селянитѣ) работили само за княжеската огромна заплата, нѣщо което не е лжжа. За какво се секвестриратъ хор-скитѣ кокошки? Нали да се ходи свободно изъ Европа?! Но вината не е въ този, който яде, а въ она, който дава. „Лудъ изида и два зел-

ника, но лудъ е който му ги дава“, казва пословицата.

Забѣлѣжка. Който отъ бирниците е slabъ въ за-наята си, може да се води по примѣра на казания въ горната статия бирникъ, Райковъ.

Научаваме се, че противъ К. П. Тифчевъ доскорошнѣ Айтоски окол. началикъ, сега Брѣзовски, има заведени углavnи дѣла отъ слѣд-ните лица:

1) Отъ Христо Георгиевъ, Тодоръ Николовъ, Димитъръ П. Димитровъ, и Желю Еневъ отъ с. Кѣрълджикъ (Айтоско) за незаконно арестуване;

2) Отъ Никола Поповъ отъ г. Айтосъ за напасяне обида;

3) Отъ Ст. Ковачевъ, бивши служащъ при Айтоското окол. управление за напасяне обида;

4) Отъ Тасъ-тепенския общ. кметъ И. Неновъ за написане обида;

5) Отъ бившия Айтоски пом. приставъ, П. Сивковъ за насилено и незаконно разформеруване и обезоржаване.

Чудното е, че г. Тифчевъ, слѣдъ толкова подвизи не е назначенъ за управителъ. г. Радославовъ, не го забравяйте!

„Подържахъ учредяването на учителски-тѣ дружества и, като народенъ прѣставител отъ Варна, направихъ запитване прѣзъ 1895 г. къмъ министра на просвѣщението за противозаконното отстранение на Варненскитѣ учители Н. Стойновъ и Н. Славевъ“, пише К. Ранковъ на глав. учителъ, когато събиралъ свѣдѣние за педагогическия музей. Тази декларация не е ли една партизанска шашарма? Тогава той прави политика въ Народното събрание за отстранението на двама учители, сега безъ стѣнение испънѣда 14. Едно врѣме той се хвали, че подържалъ учителскитѣ дружества, сега пѣди тѣхните членове. Това сѫ то корифеитѣ на „огромната“ леберална партия. Доста е да дойдатъ на властъ, за да оскалятъ това, което по прѣди сѫ подържали.

Противъ Анхиолския окол. н-къ, Д. Маневъ, сѫ заведени слѣднитѣ дѣла:

1) Отъ Бою Петровъ, отъ с. Горица (Анхиолско) за незаконно арестуване; 2) отъ бившия стражаръ при Анхиолското окол. управл. П. Атанасовъ, за написане обида; 3) отъ Бр. Д. А. Сарри, отъ Анхиало, противъ сѫщия Маневъ и пол. приставъ Хр. Ив. Милановъ, за написане силенъ обида и арестуване.

Съ подобни окол. начал. либералната парт-тия хубава слава ще добие!

Ами Черната джамия?

Отъ с. Катуница—Котленско, ни съобщаватъ, че на 11 Августъ билъ повиканъ фелд-шера Бановъ за да прѣгледа едно болно, въ

зи денъ. Тѣ ми извѣстиха, че на знакътъ „всичко е добре вѣтрѣ“, ще отговарятъ всичко е добре навѣнъ“, като пуснатъ едно малко червено мехурено балонче. Послѣ колата ще се приближи е една песенъ непрѣкъсвано ще показва, че улицата е свободна.

Излѣзохъ на 29-ий юни, сиѣхъ сѫ шапката и очаквахъ балончето. Нѣ нищо не виждахъ. Половинъ часть се измина: чухъ шумътъ на една кола изъ улицата, чухъ единъ човѣкъ да пѣе една непозната менъ пѣсенъ, нѣ нѣмаше балончето.

Частътъ се бѣше изминалъ и азъ трѣбващо да се върна въ стаята си, съвсѣмъ убить духомъ. „Какво ли трѣбва да се е случило си ми-слихъ азъ.“

Невѣзможността бѣше се намѣсила този денъ.

Съ стотина балончета се продаватъ всѣки денъ въ Петербургъ изъ околностите на „Гос-тиной Дворъ“. И тази сутрина, да нѣма нито едно. Тѣ намѣрили най-послѣ едно, съ което играело едно дѣтѣ. Купили го, нѣ то било вехто и не можеше да се издига. Приятелитѣ ми се затекли въ единъ дюкянъ, купуватъ една машинка за произвѣждане на водородъ и напълнили балончето съ този газъ; нѣ произведенъ бѣрзо и влаженъ още, водорода не бѣше добъръ и балончето не се издигна повече.

Врѣмето минаваше бѣрзо. Една госпожа за-вѣрза тогава балончето за чадърътъ си и го издигва, колкото може и трѣгнала изъ улицата покрай високата стѣна на нашия дворъ; нѣ азъ не видѣхъ нищо: стѣната бѣше много висока, госпожата много ниска.

* *

Тази случка съ балона, който ни толкова мѣжчи, послужи много за избѣгванието ми. И дѣйствително, ако бѣхъ се качилъ на колата и тя бѣше продължила пѣтътъ си прѣзъ улицата, прѣзъ която трѣбваше да мине, трѣбваше да се спре, отъ колата, които носѣха дѣрва за въ болница. Конетѣ, возящи тѣзи кола не вървѣха никакъ въ рѣдъ—едни отъ лѣво, други отъ дѣсно—така че колата, върху която щѣхъ да се носи, трѣбваше да върви тѣрдѣ полека; даже, щѣхъ да се спре на едно мѣсто. И азъ щѣхъ, непременно, да бѣда хванать отъ часовийтѣ, които щѣхъ да ме гонятъ, ако тозъ денъ бѣхъ из-бѣгалъ.

Тутакси слѣдъ това, нагласихъ цѣла система отъ знакове по дѣлжината на улицитѣ прѣзъ, които трѣбващо да прѣминемъ, слѣдъ избѣгванието ми, за да ме прѣдизвѣстятъ въ случай че тѣзи улици бѣдатъ мѣжно проходими. На три километра дѣлжина по улицитѣ има поставени мои приятели за тази цѣль. Единъ щѣхъ да се разхожда съ кѣрна въ рѣка, ако видеше опасностъ, трѣбващо да я тури въ джеба си. Единъ другъ сѣдналъ на единъ камъкъ ще яде череши и щомъ забѣлѣжи кола или друго приятствието въ улицата трѣбващо да пристане да яде и така нататъкъ. Тѣзи знаци прѣдавани отъ човѣкъ на човѣкъ дохождаха чакъ до колата.

Приятели бѣха взели подъ наемъ, малката сива кѣщичка, която бѣше срѣщу дворътъ на болницата. На единъ отъ прозорците на тази кѣщичка единъ виолонистъ трѣбва да свири, щомъ знакътъ „улицата е свободна“ му се даде.

* *

което било констатирано болестта „скарлатина“. Когато дошъл слѣдът нѣкакъ денъ и около лѣкаръ Д-ръ К., безъ много-много да се вгледва, съ единъ погледъ искаралъ дѣтето здраво и чисто, вслѣдствие на което то било оставено да си ходи свободно. Обаче, отъ него се заразява второ, третио и т. н. и когато фелдшера дошелъ, повторно констатиралъ вече четири случая и се распорѣдилъ за ограничението на болестта. Д-ръ К. и той дошелъ слѣдъ нѣкакъ денъ, и той констатиралъ сѫщото, обаче чудното е, защо не е внимавалъ въ началото, когато имаше само единъ случай, който можеше да се изолира, а остава болното дѣте да зарази и други още? Види се, че мнозина наши ескулапи обичатъ прѣзъ прѣсти да гледатъ на работата си. Скрѣбно!

Помолени сме да съобщимъ, че Сливенското околовиско учителско дружество ще има публично общо засѣдане на 19-ти този въ салона на тукашното основно дѣвическо училище.

Дружеството кани всички учителки и учители отъ града и околните да присъствуватъ на засѣдането, което ще се открие точно въ 9 ч. сутринта.

Научаваме се, че талантливия нашъ бившъ капелмейсторъ, на 4-ти кони полкъ г-нъ Кубичекъ, отъ нѣколко врѣме насамъ се е заелъ съ урѣждането на тукашната градска музика и е успѣлъ вече да привлече вниманието на г. г. гражданинъ съ рѣдкитъ способы. Надѣваме се, че г. г. гражданинъ ще се възползуватъ отъ случая, та при увеселителни случаи ще прѣпочитатъ тази музика прѣдъ другите. — Г-на Кубичека поздравяваме за добрата му инициатива и му пожелаваме успехъ.

Пишатъ ни отъ:

с. Русокастро — **Бургаско**, че въ селото имъ имало единъ чифликъ, останалъ отъ турско врѣме, който владѣялъ сега цинцарина Ат. Г. Андоновъ. Чифлишкитъ ниви той давалъ подъ наемъ и съ голѣмъ, нечуванъ до сега наемъ: На 4 крини нива (нѣщо около $2 \frac{1}{2}$ декара) той вземалъ 8 крини наемъ. Всѣка година си събиралъ редовно наема, а отъ 1889 г. и до сега той не си е заплатилъ дѣржавния давъкъ, който вълизалъ на скромната цифра 12,000 л. Той ималъ и една парна воденица, въ която се навъртали се цинци, негови роднини, които се явявали миними господари, кога нѣкакъ поискалъ чрѣзъ приставъ да накара Ат. Г. Андоновъ да си заплати дѣлга. Кога бирника искала да наложи запоръ на приходите отъ ни-

избѣгванието ми бѣше оставено само за другия денъ. Трѣбваше да се бѣрза. Още повече, че отъ затвора бѣха забѣлѣжили колата и това имъ даде да се съмняватъ, защото чухъ прѣзъ ношта офицера да казва на часовия, който стоеше срѣчу прозорецъ ми: „Гдѣ сѫ патронитъ ви?“ Понеже солдатина употреби много врѣме до гдѣ ги извади, офицера му каза грубо: „не ви ли казахъ да имате 4 патрона готови тази ношъ?“ И той остана, до гдѣто часовия тури четирѣхъ патрона въ джеба си. „Отваряйте си очите!“ повтори той, като си отиваше.

Новитѣ прѣобразования, относително знацитъ, трѣбваше да ми ги съобщатъ тутакси. Ето защо по два часа слѣдъ обѣдъ, една госпожа — една отъ най-близките ми роднини — дойде да ми донесе единъ часовникъ. Всички нѣща за менъ трѣбваше да минатъ прѣзъ рѣкѣтъ на прокурора; нѣ понеже се касаеше за часовникъ безъ кутия, оставилъ, да ми го даде. Въ този часовникъ се намираше малка шифрована записка, отъ която разбрахъ всичко.

Когато видѣхъ записката, много се почудихъ на куражка на тази госпожа, която бѣше подъ надзор на полицията за политически работи и щѣха да я затворятъ тутакси, ако нѣкой би отворилъ часовника и видѣлъ записката. Видѣхъ я, обаче, отъ прозорецъ ми, да се отдалечава полека и минаваше булварда съ тихи крачки.

Излѣзохъ по четири часа и дадохъ моя знакъ. Чухъ вървежка на колата и по послѣдъ гласъ на цигулката, идящъ отъ малката кѫщичка. Нѣ азъ бѣхъ въ този моментъ на другия края на зданието. Когато дойдохъ до вратата часовия бѣ-

витѣ и воденицата, братъ му излизалъ съ контрактъ въ рѣка и му заявявалъ, че той е наелъ имота на Ат. Г. Андоновъ, слѣдователно нѣмалъ право бирника да налага запоръ.

Въобще съ такива машинации цинцарина — лихваръ Ат. Г. Андоновъ си плѣтъ кошничата и даже за властва, която неразбирала това, той билъ недосегаемъ.

Бирниците на сиромаха селянинъ за 4—5 лева данъкъ продаватъ и най-необходимата по-кѫщница, а на такива патосмукачи и изедници, които длѣжатъ съ хиляди лева на хазната, тѣ сѫ безсилни да приложатъ строгостите на закона.

Какво става по чужбина.

Англия.

Много солдати сѫ готови да заминатъ отъ крайбрѣжните градове на Англия и отъ Английска Индия. Около границата на Трансауалъ има вече патрупано около 10,000 души войска. Заповѣдъ за война се очаква отъ денъ на денъ.

Въ Лондонъ единъ голѣмъ митингъ е станалъ въ залата Bethnalgreen. Слѣдъ рѣчите на множеството оратори, вземена е била резолюция, въ която строго се осъждатъ политиката на Chamberlain, касателно до Трансауалъ. Прогресивната либерална партия е пустинала единъ протестъ противъ политиката на правителството. Този протестъ казва, че силите на дѣржавата не могатъ и не трѣбва да бѣдятъ унотрѣбени противъ 30-ти хиляди души мирни граждани на Трансауалъ.

Трансауалъ

Правителството на Южно-Американската република е направило слѣдующата декларация на New York World: „Ний сме рѣшени да защищаваме до край свободата и независимостта, за които нашиятъ сънародници пролѣха толкова кръвъ по земята на тази република. Макаръ, че ний нѣмаме силни приятели, както вий, Американците, ний вѣрваме въ нашата сила и ще прѣслѣдватъ нашата цѣль — свободата.

Много публични събрания сѫ станали въ г. Претория и въ много още градове изъ Трансауалъ, въ които се възбужда патриотизътъ на гражданинъ противъ Англия. Всички сѫ въ въсторгъ и желаятъ да защищаватъ до смърть свободата си. Много военни припаси сѫ пригответи. Очаква се войната.

Сърбия

Процеса по покушението върху Милана, както бѣхме извѣстили въ миналия брой е почналъ и продължава още. Князевицъ, който бѣше разправилъ прѣдъ слѣдователя, че много отъ

ше до менъ. „Още единъ ще ида и ще се върна“ си мислѣхъ; нѣ току що бѣхъ се върналъ, цигулката прѣстана да издава гласъ.

Повече отъ единъ четвъртъ часъ се измина, до гдѣ разбира причината на това прѣкъсане: десетина кола натоварени добре, минаваха вратата и навлезоха въ двора.

Тутакси свирача — единъ прѣкрасенъ артистъ, да го кажа, между другото — почна да свири една привлекателна мазурка отъ Контиски като че казваше: „Врѣме е, врѣме е!“ Азъ се отправихъ полека къмъ края на пижетчката, като се страхувахъ, да не би мазурката да спре, прѣди да ида до края. Щомъ стигнахъ тамъ, азъ се обѣриахъ.

Часовия бѣше на 5 крачки задъ мене и гледаше на друга страна. „Сега или никога“, си помислихъ азъ.

Съ едно движение азъ съблекохъ моята униформа отъ зелена фланела, нѣщо което бѣхъ научилъ да извѣршвамъ бѣрзо въ стаята си, като се упражнявахъ въ продължение на много дни. Този костюмъ бѣше много дѣлъгъ, та се влажеше по земята, като роклитъ на амazonки. Бѣхъ сполучилъ да се научи да го съблаждамъ въ двѣ движения: едно, като хвѣрляхъ края, който дѣржахъ на лѣвата си рѣка; двѣ, хвѣрляхъ костюма на земята. Всичко това го извѣршвашъ, като солдатите кога дигатъ пушките си. „Едно, двѣ“, и всичко е на земята.

Почнахъ да бѣгамъ не съ голѣма сила, за да не изхарча всичката си енергия още въ първите минути. Но току що бѣхъ прѣскочилъ неколко метра и селянитъ, които нарѣждаха дѣрва почнаха да викатъ: „Ей, уловете го, той бѣга!“ Въ

водителитѣ на радикалната партия били замѣсени въ това покушение и че той за пари се е билъ вдалъ въ тази авантюра, отказа прѣдъ сѫдътъ всичко това. Каза само, че го е извѣршилъ, понеже много молилъ да му се даде нѣкаква служба, нѣ му отказвали и за това е искалъ да си отмѣсти. Слѣдъ това си показание обаче, той пакъ почналъ да твърди първото си казване прѣдъ слѣдователя. Всички обвинени по това дѣло отказватъ да сѫ имали каквото да е сношение съ този човѣкъ. Прокурора заключава, че това покушение е насочено не само противъ Милана, нѣ като го убиятъ да стане една революция, въ която да свалятъ Александра и да турятъ на негово място единъ Карагеоргиевичъ. Много отъ подсѫдимите ще бѣдятъ осъдени, макаръ да нѣма явни доказателства въ тѣхната виновностъ.

Франция

Макаръ и „дѣлото“, това „дѣло“, което бѣше причина за тѣзи голѣми смущения въ Франция, се е прикратило, нѣ пакъ работитѣ не отиватъ на добъръ край. Намѣсто да утихне борбата, тя се възобновява. Слѣдствието, което се води противъ Геренъ и другаритѣ му, противъ всички, така нарѣчени „патриоти“, които съ викатъ си „да живѣе войската!“, разбираха „живѣять генералитѣ и монархията!“ Отъ се вижда, че всички манифестации, които се наха по случай избирането на Лубе за прѣдѣдателъ, по случай погрѣбението на Филипъ, Форъ, буйствата въ Отвоиъ, посрѣдните команданти Маршанъ и др. сѫ били организирани отъ роялистическата партия, които имѣли пряки сношения съ Орлеанския дукъ. Подъ могнати сѫ били отъ почти всичкото духовенство, което още носи печатъ на иезуитството и което още не се е оставило отъ надеждата, че може да дойде денътъ, когато чернокапитѣ паша можатъ да вилнуватъ изъ Франция, къдетъ сѫ нейни господари.

Геренъ и другаритѣ му си стоятъ бѣзъ кѫщата на улица Chabrol, тѣ сѫ си влѣзка да се каже, сами въ затвора. При залагането да то ще засѣдава Върховния сѫдъ (сенатъ) въвече построени около 40 килиметра обѣ и всички вътъ. Върва се, че камаратата ще бѣде свѣти устроено отъ обикновено. Дали това министерство може да остои на защитванията отъ стопански депутати? Не знаемъ.

Библиография.

Получиха се въ редакцията ни една на заедно съ три свитъка отъ капиталното Окр. чинение на генерала Клаузевица „Теорията на Казъ“ отъ

това врѣме, когато се спускаха да ме хвѣзгатъ бѣгахъ съ всичката си сила, като чвашехъ, че живота ми зависи отъ силата на състѣнъ, ката ми.

Часовия, хукналъ слѣдъ мене заедно съ трима войници, които били съднали на пътъ два вратата. Така ми разказваха приятелитѣ мѣлѣтъ били въ малката сива кѫщичка и го во, да Той бѣгъ така близо, че се чувствуval, Ний ренъ да ме хване. Много пѫти той се опредѣла мѣ съ ножътъ на пушката си. Гато но врѣме приятелитѣ ми, ме мислили за менъ. Солдатина така бѣше близо до менъ, че счете за добре да изпразне пушката си върхуза.

Обаче, азъ можахъ да запазя растоянието и да пристигна до колата. Видѣхъ тогава, че въ нея стоеше единъ човѣкъ съ военна шапка. Той стоеше бѣзъ глава къмъ мене. „Излѣганъ съмъ“, се спря и лихъ отъ отъ начало. Мойтъ приятакъ нѣшахъ въ послѣдното писмо: „Единъ ще залицата, не се прѣдавайте. Ще има спиране които ще ви защитятъ, ако има и на селската менъ не ми се искаше да влѣзатъ съ тяхъ на неприятелите забѣлѣжихъ тутакси че този човѣкъ се попи кембарди, които приличаха много втува той? дитъ на единъ мой приятелъ. Той и наскоро нашата партия; нѣ лично, ний бѣгъtion Jack, приятели, и много пѫти азъ бѣгъ съ толкова куражътъ му и азъ знаехъ, че въ слѣднци, нужда той имаше херкулесова сила, коятъ нищо не отстѫпваше на храбростта му. „Въ можно ли е, да е той?“ си мислихъ. Щѣхъ да произнеса името му, когато се сѣтихъ, и безъ да

голъмата война", прѣводъ отъ френски на капитанъ Лѣсевъ.

Ний мислѣхме да дадемъ отзивъ за поевяването на тая отъ огромно значение книга въ нашата военна литература, когато получимъ още единъ-два свитъка, обаче сега сме принудени да кажемъ и ний двѣ-три думи за нея, опре повече слѣдъ поевяването на една своеобразна критика за нея въ "Воененъ журналъ", кн. VIII отъ тази година.

Намъ е приятно да отбѣлѣжимъ утѣшилия фактъ, че между нашето младо офицерство има вече хора, които виждатъ назначение то си вѣнъ отъ службата не въ билярдите, картигите и пр., а въ всестранното самообразование и развитие. И хората около "Воененъ журналъ", вмѣсто да отдаватъ всичките си на сърдчения и симпатии къмъ подобна една въ висша стъпень золотворна инициатива, тѣ се мѣчатъ да я убиятъ още въ самия й зародишъ, като авторитетно заевяватъ: „Ето защо у насъ често пожити подпоручика дава съвѣти на ротния, поручика — на дружинния, а капитана осаждда безцеремонно полковоя и дава акълъ на генерала и т. н....".

Ний внимателно прочетохме цѣлата критика въ всичко написано съзрѣхме само една цѣль: тѣцъ, загдѣто единъ младъ офицеръ се заселъ една работа, за която биле способни само та отъ "генералитета", понеже само тѣ сѫ щения избраници, които можали да разбихатъ философия. Младитѣ офицери трѣбвало да гледатъ ротитѣ, ескадронитѣ и батериитѣ.

А ето какъ се исказва за Клаузевицовата ита генер. лейт. К. Войде въ Декемвр. книжкотъ м. год. въ Руския Воененъ Сборникъ: баче, труда на Клаузевицъ съвсѣмъ не е бѣнъкъ; автора никакъ не се старае да снабдителя съ готови формули, а още по-малчи рецепти на готови рѣшения. Той не е самостоятелността на никого и не въличността. Напротивъ, Клаузевицъ си за главна цѣль да спомогне за основното въспитание на ума и духа. И затова на ята на Клаузевицъ сѫ еднакво полезници, и полководеца, тѣй и за младия, здравовенниятѣ офицеръ (к. н.).

браной нѣмаме подъ рѣка французския прѣвъна д. „Теория на голъмата война", за да си сравнение съ българския прѣводъ, обали гоколкото прѣгледахме излѣзлите три бронирания заключаваме, че прѣвода е правенъ вни-збрео, само че, за избѣгване на нѣкоги чужими, прѣводача ги е замѣнилъ съ наши но-опѣлчи, което на прѣвъ погледъ се вижда майта и т. р.

Сна да тичамъ си плѣснахъ рѣлѣтѣ въ своя, когато пристигнахъ до колата. „Качете се бѣро, много бѣро!" извика тъ единъ ужасенъ гласъ. „Въ галопъ, безспрѣшъ или ше ти пробия главата!" каза коларя, като посочи револвера си върху му. Коларя се заеме и бѣсна конътъ си. Жио — единъ прѣкрасълъ линкачъ, купенъ на за случая — тръгна много бѣро въ силенъ. Когато двайсетина души викахъ слѣдъ „хванете ги, спрете ги!", тоя приятель ми аше да си облеа едно скъпо, хубаво парю и си турихъ една висока шапка — цилинъ.

Истинската опасностъ не бѣше въ тѣзи, на, тѣ прѣследваха, а въ солдатина, който почи вратата на болницата, срѣщу която живѣ се спрѣла да чака. Той можеше таители спрѣ или да улови юздата на кола, вѣтъвше се затѣкълъ на врѣме. За щастие дѣха испратили единъ приятель при згнъ опалиса. Солдатина, който билъ нѣмъ работ въ лабораторията на болницата, рѣни прѣи почналъ да се разговаря по наоколи. Той му говорилъ за микроскопа бѣскува, които можемъ да виждаме. Като нѣмъ едно паразитно животно въ човѣшъ отъ той попиталъ.

моя сжали ли сте грамадната опашка коя-бли?

затъ Какъ, опашка?

— Разбира се, съ микроскопа вий я виждате толкова голъма, колкото това.

— Не ми говорете лжжи, отговорилъ солдатина.

Ний горѣщо прѣпорожчваме на читателитѣ горната цѣнна книга, интересна не само за военни, а за всички които се интересуватъ отъ подигнатитѣ въ нея въпроси.

Въ критиката на "Воененъ журналъ" въ началото срѣщаме фразата "психология на войната", то май мерише на "войната е едно природно явление".

Некрологъ

Съ неизразима тѣга и скърбъ извѣствяваме на приятели и познати за незаменимата загуба, която прѣтърпѣваме въ лицето на починалия ни другар.

Трифонъ Д. Топаловъ,

който слѣдъ кратковременно боледуване се помина на 8-ти того въ 6½ ч. вечерътъ въ лицето на починалия ни другар.

Покойниятъ е роденъ въ гр. Сливенъ на 15 Октомври 1879 г. Слѣдъ като свѣрши IV кл. на тъкашната гимназия прѣвъзъ 1896 г. постъпва ученикъ въ Тъкарско — Бояджиското училище и тѣкмо на свѣршване той се разболѣ и немилостивата смърть го грабна изъ нашата срѣда.

Вечна ти память скъпий и незабравимъ ни другар.

Сливенъ, 10 Септември 1899 год.

Отъ другаритѣ му съученици.

Когато вѣстника ни бѣ вече подъ печать получи се въ редакцията должна телеграмма отъ Ямболъ:

СЛИВЕНЪ

Прокурору, копие въ „Република“

**14 души отъ арестуванитѣ ис-
праща Сливенъ, молимъ да ги
освидѣтелствува лѣкаря въ ваше
присѫтствие. Тежко бититѣ дър-
жатъ тука.**

Благоевъ Сакъзовъ.

Види се, че либералщината е побѣснѣла вече, ама хайде да видимъ! До черната джамия остава още една крачка.

— Азъ познавамъ, това животно повече отъ васъ. То е първото нѣщо, което забѣлѣжихъ въ микроскопа.

Този бѣше разговора кога азъ минавахъ азъ грло покрай тѣхъ.

Колата направи едно извиване и влѣзе въ една уличка злѣдъ едната стѣна, на която селенитѣ нарѣждаха дърва. Извивинието стана така бѣрже, че малко остана да се прѣкатуримъ. Нашитѣ прѣслѣдвати си изгубиха дирята.

Двама стражари бѣха на вратата на еднъ дюкянъ. Като видѣха воената шапка, на другаря ми тий го поздравиха войнишки: „Успокой се, му казахъ, като го виждахъ още неспокоенъ; всичко отива добрѣ; жандармитѣ ни поздравяватъ!“ Въ този моментъ коларя се обѣрна къмъ мене и азъ познахъ въ лицето му, единъ мой приятель. Той се смѣше щастливо.

Сега на всѣкїдѣ азъ виждахъ приятели. Едни ни подмигваха, други ни поздравляваха, когато конътъ ни возеше съ една буйна бѣрзина. Ний влѣзахъ въ широкия Невски проспектъ, послѣ въ една уличка отъ страни. Колата се спрѣ прѣдъ една врата. Ний слѣзохъ и испратихъ коларътъ.

Качихъ се по една стълба и като стигнахъ горѣ, паднахъ въ прѣгрѣдкитѣ на една моя роднина, която ме чакаше съ неизказано нетърпение. Тя плачаше и се смѣше въ едно и сѫщо врѣме. Послѣ бѣро се приблѣкохъ и изрѣзохъ мѣлгата си брада. Десетъ минути по послѣ, приятель тъ ми и азъ озлѣенъ изъ кѣщатахъ и вземахъ единъ файтонъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5339

Явявамъ, че отъ двукратното публикование настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Керменлий.

Нива въ местността "Боазъ-байъ" 6 дек. и 6 ара опѣнена за 64 л.

Нива въ сѫщата мѣстностъ 2 дек. и 3 ара опѣнена за 29 л.

Нива тоже въ сѫщата мѣстностъ 21 дек. и 8 ара опѣнена за 218 л.

Нива въ мѣст. „Задъ гъоля“ 6 дек. и 5 ара опѣн. за 65 лева.

Нива въ „Кърджалийски ижъ“ 6 декара и 5 ара опѣн. за 65 л.

Нива въ сѫщата мѣстностъ 8 дек. и 5 ара опѣнена за 81 л.

Нива тоже въ сѫщата мѣст. 7 дек. и 3 ара опѣнена за 73 лева.

Нива въ мѣст. „Гжзера“ 6 декар. и 4 ара опѣн. за 64 л.

Нива въ мѣст. „Подъ байря“ 5 дек. и 6 ара опѣнена за 56 л.

Имота принадлежи на Руси Стояновъ отъ Керменлий и ще се продаде за исплащане дълга му 349 л. къмъ Михнъ Илиевъ отъ сѫщ. с. по испълнителни листъ № 1443/98. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариата ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Сливенъ 30/VIII 1899 год.

2—2 Сѫдебенъ приславъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4895

Подписаній Сѫд. приставъ при Слив. Окр. Сѫдъ, на V. К. Агаческия участъкъ, на основаніе испълнителни листъ подъ № 5231/97 год. издаденъ отъ К. Агаческия Мировъ Сѫдия, въ полза на хазната, срѣшо попъ Стайковица отъ с. Попово, за 597·44 л. и разноситѣ по испълнението и съгласно чл. чл. 1007—1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство, обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното отъ двукратнитѣ обнародования настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцелариата ми, въ К. Агачъ, публичната проданъ на слѣдующите дължникови недвижими находящи се всички въ землището на с. Попово; а именно: Нива отъ (32) тридесетъ и два декара, въ мѣстността „Червения мостъ“ при съсѣдитѣ: пътъ, рѣка Илия Поповъ и Митю Неновъ, опѣнена за 144 лева; 2) Нива отъ (38·200) тридесетъ осемъ декара и два ара въ мѣстността „Генова кория“ при съсѣдитѣ: долъ, пътъ, Калю Митковъ и Колю Моловъ, опѣнена за 158 лева и 50 стотини; 3) Нива отъ (19·200) деветнадесетъ дек. и два

Прѣтърсванията.

Обаче офицеритѣ, които пазѣха затвора и болницата се спуснаха изъ улицитѣ и не знаеха какво да правятъ. Нито единъ фаетонъ не можеше да се намери изъ околнитѣ улици, моите приятели се бѣха погрижили да ги ангажиратъ всички.

Една стара селенка по озлобена отъ тѣхъ казвала: „Бѣдни хора, като че говорила сама на себе си, безъ съмнение, тѣ сѫ изгѣгали къмъ Проспектътъ. Ако тѣзи се сѣтятъ да минатъ прѣзъ тази уличка; която излиза тамъ, тѣ сѫ хванати“.

И дѣйствително бѣше така, офицеринътъ се приближи до трамвайтъ и поискъ единъ отъ конетѣ му, за да испрати нѣкой къмъ проспектъ. Нито кондукторътъ отказа да даде конетѣ, отъ който имаше нужда, а офицерътъ не се опита да употреби сила.

Свирачътъ и жената, които бѣха наели си вата кѣщница се прѣнали изъ тѣлпата и тѣ чули старата жена да произнася горнитѣ думи. Когато тѣлпата се разпрѣнала и тѣ си отишли. Бѣше прѣкрасна вечеръ. Ний отидохме изъ островетѣ, гдѣто Петербурската аристокрация имаше навикъ да отива прѣзъ пролѣтнитѣ вечери да се радва на заходящето слънце.

По пътятъ въ една отстранена улица ний се спрѣхме и влѣзохме въ една брѣснарица, гдѣто ми обрѣна брадата, което ме измѣни, нѣ не много.

Ний се разхождахме на кола изъ острови-тѣ. Бѣше рѣшено да не се върнемъ въ града, освѣнъ късно прѣзъ нощта, нѣ не знаехме добре

ара въ местностът „Четалекъ“ при съсъдите: Георги Стефановъ, Гиорги Стойковъ, бозалькъ и Киро Апостоловъ, оцѣнена за 48 л.; 4) Нива отъ (32) тридесет и два декара въ местността „Геренчетата“ при съсъдите: пътъ, Димитъръ Андреевъ, долъ и Колю Апостоловъ, оцѣнена за 96 л.; и 5) Нива отъ (2.800) два декара и 8 ара въ местността „Геренчетата“ при съсъдите: долъ пътъ, Андонъ Геновъ и Димитъръ Андреевъ, оцѣнена за 42 л.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последният день на наддаванието, когато имота ще се присъди върху тоя който наддаде най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 ч. отъ денъта на присъжданието на имота нѣкой наддаде 5% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, часът до петъ слѣдъ обѣдъ, безъ особни за това обявления.

Желающитѣ да купятъ имотите могатъ да се явятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми гдѣто ще имъ се достъпни всичките относящи се по проданъта книжа и условия и да наддаватъ, като внескатъ за залогъ 1/10 часть отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

Гр. К. Агачъ, 25 Августъ 1899 г.

2—2 Съд. приставъ. Гранчаровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4891

Подписаній Съдебенъ приставъ при Слив. Окр. Съдъ на V. K. Агаческий участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ №593/97 г. издаденъ отъ К. Агаческий Мировий Съдия въ полза на хазната, срещу Петър Кралевъ отъ с. Саранъ-еникъ, за 102.25 л. и разноситѣ по испълнението и съгласно чл. 1007—1028 отъ Гражданското съдопроизводство, обявявамъ, че отъ денъта на последното отъ двукратните обнародвания настоящето ми въ в. „Република“, ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми, въ К. Агачъ, публична проданъ на слѣдующите дължникомъ недвижимости; а именно: 1) Една нива отъ (14.600) четиринаесетъ декара и шестъ ара находяща се въ землището на с. Сар. енникъ въ местността „Ясака“ при съсъдите: Георги Кралевъ, Янку Христаковъ, долъ и Митю Таневъ, оцѣнена за 173 л.

Продажбата ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последният день на наддаванието, когато имота ще се присъди върху тоя който наддаде най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денъта на присъжданието

какво ще правимъ. „Какво мислите?“ попитахъ приятеля си.—Въ „Donon“! извика той визапно. И каза на коларя името му, което бѣше първата гостилница въ Петербургъ. „Никой, каза той спокойно, не ще помисли да ни потърси въ „Donon“, ще Ви търсятъ навсѣкъдѣ, но не и тамъ. И ний ще вечеряме, като пиемъ за успѣха на избѣгванието Ви.“

Какво можахъ да отговоря на тѣзи правдами? Ний отидохме прочие въ „Donon“; минахме украсенитѣ и освѣтени прѣкрасно салони, пълни съ посѣтители и влѣзохме въ една ангажирана стая за да чакаме удобния моментъ да идѣмъ другадѣ.

Каждата гдѣто бѣхме слѣзли прѣвъ пътъ бѣше прѣтърсена два часа слѣдъ нашето излизане. Прѣтърсиха каждитѣ на по-голѣмата част отъ нашите приятели. Но никой не помисли да ни потърси въ „Donon“.

**

Два дена по послѣдните, азъ щѣхъ да се настанивамъ въ една кѫща, която бѣха засели подъ наемъ за менъ и гдѣто щѣхъ да живѣя съ помощта на единъ чуздъ паспоръ. Нѣжената, която я бѣше засела, пожела да я види сама. Тя съгледала, че каждата е заобиколена отъ шпиони. Отъ друга страна приятелитѣ ми разбраха, че не ще бѣда тамъ на сигурно мѣсто. Послѣдните Третия секция бѣше раздала портретъти ми по стотини на полицията и ношнитѣ пазачи. Всички полицейски шпиони, които ме познаваха лично, ме тѣрсиха денъ и нощъ. Тѣзи които не ме познаваха бѣха придружени отъ солдатитѣ, които ме бѣха виждали било въ крѣпостта, било въ болницата. Царътъ бѣше побѣснялъ. Това избѣг-

на имота нѣкой наддаде 5% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, часът до петъ слѣдъ обѣдъ, безъ особни за това обявления.

Желающитѣ да купятъ имотите могатъ да се явятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ съ достъпни всичките относящи се по проданъта книжа и условия и да наддаватъ, като внескатъ за залогъ 1/10 часть отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

гр. К. Агачъ, 25 Августъ 1899 год.

2—2 Съд. приставъ: Грънчаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1053

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на сел. Башалий.

1) Нива въ местността „Теке Бунаръ“, отъ 4 декара оцѣнена за 16 л.

2) Нива въ местността „Бѣлата прѣстъ“, отъ 6 декара оцѣнена за 24 л.

Имота принадлежи на Ради Грулевъ отъ с. Башалий и ще се продаде за исплатление дълга му 41 л. къмъ Генчо Димитровъ отъ с. Башалий по испълнителни листъ № 5284/98 год. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското съдопроизводство.

гр. Ямболъ, 11/II 1899 год.

2—2 Съд. приставъ: Ч. Георгиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4893

Подписаній Съдебенъ приставъ при Сливен. Окр. Съдъ на V. K. Агаческий участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ №2476/96 г. издаденъ отъ Сив. Окр. Съдъ, въ полза на хазната срѣщо Василь Яневъ отъ с. Факия за 213 л. разноситѣ по испълнението и съгласно чл. чл. 1007—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ, че отъ денъта на последното отъ двукратните обнародвания настоящето ми въ вес. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми въ К. Агачъ публичната проданъ на слѣдующите дължникомъ недвижимости находящи се всички въ землището на с. Факия, а именно: 1/3 часть отъ една кѫща, отъ двѣ стай; съ дворно място отъ около (4) четири ара, построена отъ прости дървенъ материалъ и покрита съ керемиди, находяща се въ с. Факия, въ „Пейчева махала“ при съсъдите: Никола Скачковъ Пеню Георгиевъ, Стоянъ Вълковъ и П. Поповъ, оцѣнена за 25 л.; 2) 1/3 часть отъ една нива

ване, денъ, въ столицата, го бѣше разярило. „Трѣба да го намерите“, бѣше неговата заповѣдъ.

При тѣзи условия азъ не можахъ да остана въ Петербургъ. Азъ се криехъ въ виллитѣ на околните села. Заедно съ десетина приятели азъ стояхъ нѣколко врѣме въ едно село, посѣщавано много отъ любители на лѣтната природа. Тамъ ний рѣшихме, че азъ трѣба да напусна страната. Но ний се научихме чрезъ чуждестранните че всички гари по границата биле пазени отъ хора, които ме познаваха, така и всички пътища на Финландия и Балтийските провинции. Азъ рѣшихъ, слѣдователно, да избера наий лѣсния пътъ.

Снабденъ съ паспорта на единъ отъ моите приятели, азъ прѣсекохъ Финландия на съверъ, чакъ до залива Ботиния и се качихъ на единъ параходъ за Швеция.

Когато оставяхъ Росия, приятельтъ, който ме бѣше придружилъ до границата, ми расправи новинитѣ отъ Петербургъ, които ми бѣше обѣщалъ да каже, нѣ въ последната минута на заминаванието ми. Сестра ми бѣше арестувана, така и сестрата на братовата ми жена. Прѣстъпленето на тази последната бѣше, за гдѣто единъ пътъ бѣше дошла да ме види въ затвора, единъ мѣсецъ слѣдъ заминаването на Александъръ и жена му за Сибиръ.

Сестра ми не знаеше нищо по избѣгването ми. Тя се научи слѣдъ нѣколко дни. Напразно протестираше. Издѣрпаха я отъ рѣжѣтѣ на дѣцата ѝ, за да я испратятъ въ затвора, гдѣто стоя двѣ седмици.

Колкото за сестрата на братовата ми жена, тя чуваше за това, нѣ не взема никакво у-

отъ (3) три декара въ местностъ „Свинска могила“, при съсъдите: Стоянъ Ивановъ, Ст. Калудовъ и баляръ, оцѣнена за 24 л.; 3) 1/3 часть отъ една нива отъ (1.300) единъ декаръ и три ара въ местностъ „Свинска могила“ при съсъдите: Ст. Кръстевъ, Петър Терзиевъ, орманъ и пътъ, оцѣнена за 10 л.; 4) 1/3 часть отъ една нива отъ (1) единъ декаръ въ местностъ „Кокаланова-кория“ при съсъдите: Ст. Гюровъ, Мих. Ивановъ, Василь Ивановъ и кория, оцѣнена за 10 л.; 5) 1/3 часть отъ една нива отъ (3) три декара въ местностъ „Пърдината“ при съсъдите: Ив. Вълковъ, Ст. Гюровъ и долъ, оцѣнена за 20 л.; 6) 1/3 часть отъ една нива отъ (3.300) три декара и три ара въ местностъ „Кривата рѣка“ при съсъдите: Ст. Гюровъ, Ст. Василевъ, рѣка и долъ, оцѣнена за 16 л.; 7) 1/3 часть отъ една нива отъ (1) единъ декаръ въ местностъ „Рупитъ“ при съсъдите: Петър Михалевъ, рѣка и орманъ, оцѣнена за 10 л.; 8) 1/3 часть отъ една нива отъ (1.600) единъ декаръ и 6 ара въ местностъ „Шашовица“ при съсъдите: Иванъ Георгиевъ, Жеко Ивановъ, долъ и Киро Василевъ, оцѣнена за 10 л.; 9) 1/3 часть отъ една нива отъ (8) осемъ ара въ местностъ „Алмалийски-пътъ“ при съсъдите: Иванъ Георгиевъ, долъ Яни Петковъ и долъ, оцѣнена за 5 л.; и: 10) 1/3 часть отъ едно лозе отъ (1/2) половинъ аръ въ местностъ „Пиринигата“ при съсъдите: Иванъ Вълковъ, Ст. Кръстевъ, Петко Стаматевъ и долъ, оцѣнено за 8 лева.

Продаръта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последният день на наддаванието, когато имота ще се присъди върху тоя който наддаде най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денъта на присъжданието на имота накой наддаде 5% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, часът до петъ слѣдъ обѣдъ бѣзъ особни за това обявления.

Желающитѣ да купятъ имотите могатъ да се явятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми гдѣто ще имъ съ достъпни всичките относящи се по проданъта книжа и условия и да наддаватъ, като внескатъ за залогъ 1/10 часть отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

гр. К. Агачъ, 25 Августъ 1899 год.

2—2 Съд. приставъ: Грънчаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4737

Подписаній Съдебенъ приставъ при Сливен. Окр. Съдъ на V. K. Агаческий участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 4999/98 г., издаденъ отъ Каз. Агаческий Мировий Съдия въ полза на Яни Илиевъ отъ

частие. Освѣнъ това, общия смисълъ трѣбва да се разбере отъ полицията, че една личностъ, която не бѣше посѣтила затвора ми официално, не можеше да вземе едно пряко участие въ тавана авантюра. Обаче тя стоя повече отъ два мѣсeca въ затвора. Можкътъ ѝ, единъ забѣлѣжителенъ законовѣдецъ, се опитва, напразно, да сполучи неотлагаемото ѝ освобождение. „Ний знайме сега, му бѣха отговорили, че вашата жена не се занимавала съ избѣгването. Но като бѣхме казали на императора, че ний хванахме лицето, което ги бѣше организирало, трѣба сега да оставимъ да се изминатъ неколко дни за да може малко по малко, да разбере, че това лице не е истинския виновникъ.“

**

Азъ прѣминахъ Швеция безъ да се спря и пристигнахъ въ Христиания, гдѣто чакахъ нѣколко дни единъ параходъ, който щѣше да заминава за Хулъ. Въсползвувахъ отъ това спиране помѣжихъ се да изуча направлението на селската партия въ норвежкия Storthing (народно събрание).

Когато влизахъ въ парахода, азъ се попитахъ, нажаленъ: „Подъ кое знаме пѫтува той? норвежко, германско или английско?“ И насъкоро азъ видѣхъ да се разявява знамето на Union Jack, това знаме подъ което сѫ се крили толкова бѣглеци Французи, Италианци, Руси, Испанци, Унгарци и много още други бѣглеци.

И отъ все сърдце, азъ благославяхъ знамето на гостолюбивия народъ.

Петъръ Кропоткинъ.

гр. Каваклий, сръщо Димитър Гечевъ, Христу Гечевъ и Пена Гечева отъ с. Сръбъ, за 193.20 лева, лихвата имъ по 10% годишно отъ 16 Февруари 1898 год., 16 л. съдебни разноски и др. и съгласно чл. 1007—1028 отъ Граждански съдопроизводство, обявявамъ, че отъ денътъ на постъпването отъ двукратните обнародвания настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми, въ К. Агачъ, публична проданъ на слѣдующите дължникомъ недвижими имоти; а именно: Една къща съ четиристаи подъ единъ покривъ, съ дворно място около два декара, построена отъ пръстъ дървенъ материалъ покрита съ керемиди, находяща се въ с. Сръбъ, при съседите: Таню Иовчевъ, Пенко Таневъ и пътъ, оцѣнена за 500 л.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последниятъ денъ на наддаванието, когато имота ще се присъди въ върху тоя който нададе най-висока за него цѣна. — Ако въ растояние на 24 часа отъ денътъ на присъжданието на имота нѣкой нададе 50% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частътъ до петъ слѣдъ обѣдъ безъ особни за това обявление.

Желающи да купятъ имота могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и частъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ сѫ достъпни всичките относящи се по проданъта книга и условия и да наддаватъ, като внесътъ за залогъ 1/10 частъ отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

гр. К. Агачъ, 17 Августъ 1899 г.

2—2

Съдеб. Приставъ: Грънчаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4897

Подписанъ Съд. Приставъ при Слив. Окр. Съдъ на V К. Агачески участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ №3690/98 г., издаденъ отъ К. Агачески Мир. Съдия, въ полза на хазната, срещу Аргиръ Василевъ и Зографъ Зафировъ отъ г. Лозенъ-градъ — Турция за 666.28 лева и разноски по испълнението и съгласно чл. чл. 1007 — 1028 отъ Гражданското съдопроизводство обявявамъ, че отъ денътъ на постъпването отъ двукратните обнародвания настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми въ К. Агачъ, публична проданъ на слѣдующите дължникомъ недвижими имоти, находящи се всички въ землището на с. Яйлекли; а именно: 1) Една нива отъ 57 декара и 9 ара, въ мястността „Велевъ долъ“ мѣжду съседи: Димитъръ П. Боринъ, Димитъръ Д. Джакстановъ, пътъ и Пейчевъ Кайрякъ, оцѣнена за 367 л.; 2) Нива отъ 25 декара и 1 аръ въ мястността „Св. Георги“, мѣжду съседи: Студений долъ, Георги Г. Гуляновъ, Ж. Шивачевъ и Бойчо Бързевъ, оцѣнена за 108 л.; 3) Нива отъ 5 декара и 3 ара въ мястността „До село“ мѣжду съседи: Ст. П. Къркелановъ, Георги Ст. Праичевъ, Димитъръ Лохтеевъ и Никола П. Къркелановъ, оцѣнена за 26 л.; 4) Нива отъ 6 дек. и яновъ, въ мястността „Лозята“ мѣжду съседи: Михо Стойб ара Петко Костовъ и отъ двѣтъ страни долъ, оцѣнена за 160 л.; 5) Нива отъ 27 декара и 6 ара въ мястността „Пътъ“ мѣжду съседи: пътътъ за Дерекьой, воденината и Велевъ-Долъ, оцѣнена за 100 л. и 6) Нива отъ 7 декара и 4 ара въ мястността „Калчовъ Геренъ“ мѣжду съседи М. Стояновъ Д. Ишикиевъ и Железко III. Шивачевъ, оцѣнена за 150 лева.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последниятъ денъ на наддаванието, когато имота ще се присъди върху тоя който нададе най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денътъ на присъжданието на имота нѣкой нададе 50% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частътъ до петъ слѣдъ обѣдъ безъ особни за това обявление.

Желающи да купятъ имотите могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и частъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ сѫ достъпни всичките относящи сѫ по проданъта книга и условия и да наддаватъ, като внесътъ за залогъ 1/10 часъ отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

гр. К. Агачъ, 25 Августъ 1899 год.

2—2

Съдеб. Приставъ: Грънчаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4887

Подписанъ Съд. Приставъ при Слив. Окр. Съдъ на V К. Агачески участъкъ, на основание постановлението подъ №2466/97 г. издадено отъ Слив. Окр. Управителъ, въ полза на хазната сръщо Янаки Добревъ отъ гр. Конадила, за 20 лева и разноски по испълнението и съгласно чл. чл. 1007 — 1028 отъ гражданското съдопроизводство, обявявамъ, че отъ денътъ на постъпването отъ двукратните обнародвания настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми въ К. Агачъ, публична проданъ на слѣдующите неинвикити находящи се въ землището на с. Конадила; а именно: 1) Нива отъ (9.100) деветъ декара и единъ аръ въ мястността „Моста“ при съседи: Ст. Ивановъ, В. Николовъ, Ст. Георгиевъ и Ст. Д. Ивановъ, оцѣнена за 18 лева.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последниятъ денъ на наддаванието, когато имота ще се присъди върху тоя който нададе най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денътъ на присъжданието на имота нѣкой нададе 50% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частътъ до петъ слѣдъ обѣдъ, безъ особни за това обявление.

Желающи да купятъ имота могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и частъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ сѫ достъпни всичките относящи сѫ по проданъта книга и условия и да наддаватъ, като внесътъ за залогъ 1/10 часъ отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

гр. К. Агачъ, 25 Августъ 1899 год.

2—2

Съдеб. Приставъ: Грънчаровъ.

Дружествена печатница „Трудъ“ — Сливенъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5324

Явявамъ че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на я. Карапанлий.

1) Нива въ мястноста „Болалъка“ отъ 14 декара и 4 ара оцѣнена за 60 лева.

2) Лозе въ мястноста „Байря“ отъ 4 ара оцѣнена за 10 лева.

Имотъ принадлежи на Петъръ Анчевъ отъ с. Карсанлий и ще се продаде за исплащане дълга му 65 л. къмъ Ради Ивановъ отъ с. Карсанлий, по испълнителни листъ № 738. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското съдопроизводство.

гр. Сливенъ 28/VIII 1899 година.

2—2

Съдебенъ приставъ: Абаджиесъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5060

Подписанъ Съдебенъ приставъ при Сливенски Окр. Съдъ на V К. Агачески участъкъ, на основание испълнителни листъ №7137/99 год. издаденъ отъ К. Агачески Мир. Съдия, въ полза на К. Агачъ Земедѣлъ. Касса, сръщу Димитъръ Дж. Мириановъ отъ гр. К. Агачъ за 320 л., лихвата имъ по 10% и глоба 1% годишно отъ 1 Августъ 1898 год. до исплащанието имъ и 50 ст. съдебни разноски и съгласно чл. чл. 1007 — 1028 отъ Гражданското съдопроизводство, обявявамъ, че отъ денътъ на постъпването отъ двукратните обнародвания настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми въ К. Агачъ, публична проданъ на слѣдующите дължникомъ недвижими имоти, находящи се всички въ землището на с. Яйлекли; а именно: 1) Една нива отъ 57 декара и 9 ара, въ мястността „Велевъ долъ“ мѣжду съседи: Димитъръ П. Боринъ, Димитъръ Д. Джакстановъ, пътъ и Пейчевъ Кайрякъ, оцѣнена за 367 л.; 2) Нива отъ 25 декара и 1 аръ въ мястността „Св. Георги“, мѣжду съседи: Студений долъ, Георги Г. Гуляновъ, Ж. Шивачевъ и Бойчо Бързевъ, оцѣнена за 108 л.; 3) Нива отъ 5 декара и 3 ара въ мястността „До село“ мѣжду съседи: Ст. П. Къркелановъ, Георги Ст. Праичевъ, Димитъръ Лохтеевъ и Никола П. Къркелановъ, оцѣнена за 26 л.; 4) Нива отъ 6 дек. и яновъ, въ мястността „Лозята“ мѣжду съседи: Михо Стойб ара Петко Костовъ и отъ двѣтъ страни долъ, оцѣнена за 160 л.; 5) Нива отъ 27 декара и 6 ара въ мястността „Пътъ“ мѣжду съседи: пътътъ за Дерекьой, воденината и Велевъ-Долъ, оцѣнена за 100 л. и 6) Нива отъ 7 декара и 4 ара въ мястността „Калчовъ Геренъ“ мѣжду съседи М. Стояновъ Д. Ишикиевъ и Железко III. Шивачевъ, оцѣнена за 150 лева.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последниятъ денъ на наддаванието, когато имота ще се присъди върху тоя който нададе най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денътъ на присъжданието на имота нѣкой нададе 50% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частътъ до петъ слѣдъ обѣдъ, безъ особни за това обявление.

Желающи да купятъ имотите могатъ да се явяватъ всѣди присъственъ денъ и частъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ сѫ достъпни всичките относящи сѫ по проданъта книга и условия и да наддаватъ, като внесътъ за залогъ 1/10 часъ отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

гр. К. Агачъ, 30 Августъ 1899 г.

1—2

Съдеб. приставъ: Грънчаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5058

Подписанъ Съд. приставъ при Сливенски Окр. Съдъ на V К. Агачески участъкъ на основание испълнителни листъ № 6341/98 г. издаденъ отъ К. Агачески Мир. Съдия, въ полза на Иванъ Г. Ковачевъ отъ гр. К. Агачъ, сръщу Влади Николовъ Ивановъ отъ същия гр., за 117 лева, лихвата имъ по 12% год. отъ 24 Юлий 1897 г. и 4 л. разноски и съгласно чл. чл. 1007 — 1028 отъ гражданското съдопроизводство обявявамъ, че отъ денътъ на постъпването отъ двукратните обнародвания настоящето ми въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день, въ канцеларията ми въ К. Атачъ, публична проданъ на слѣдующите дължникомъ недвижими имоти, находящи се въ землището на гр. К. Агачъ, а именно: 1) Една къща съ една стая и ахъръ подъ единъ покривъ покрита съ керемиди, съ дворно място 1 декаръ и 2 ара, построена на единъ етажъ отъ пръстъ дървенъ материалъ изградена отъ пръть, находяща се въ г. К. Агачъ въ „Горната Махала“ мѣжду съседи: Влади К. Колевъ, Стойчо Господиновъ и пътъ, оцѣнена за 20 л.; 2) Нива отъ 3 декара въ мястин. „Сарлъ“ байръ между съседи: Велико Тодоровъ, Стоянъ Драгиевъ и Митръ Ивановъ Николовъ, оцѣнена за 4 л.; 3) Нива отъ 1 декаръ и 5 ара въ мястността „Ишика“ мѣжду съседи: Димитъръ Ивановъ Николовъ, Георги Костовъ Николовъ и Велико Т. Недевъ, оцѣнена за 2 л.; 4) Нива отъ 7 декара въ мястността „Ишика“ мѣжду съседи: Димитъръ Ивановъ, Михо Ивановъ Арабаджи

и Георги Желевъ, оцѣнена за 15 л.; 5) Лозе отъ 5 ара въ мястността „Бахча Орманъ“, мѣжду съседи: Атанасъ Миховъ, Колю Ст. Яламовъ и Димо Кънчевъ, оцѣнена за 10 л.; и 6) Ливада отъ 8 ара въ мястността „Ишика“ мѣжду съседи: Митръ Ив. Николовъ, Вълю Николовъ, Колю В. Митровъ и Ангелица Колева, оцѣнена за 2 л.

Проданъта ще започне отъ първоначалното оцѣнение и ще се завърши въ петъ часа слѣдъ обѣдъ въ последниятъ денъ на наддаванието, когато имота ще се присъди върху тоя, който нададе най-висока за него цѣна. Ако въ растояние на 24 часа отъ денътъ на присъжданието на имота нѣкой нададе 50% върху сумата за която е присъденъ, проданъта му ще се продължи още и на слѣдующия обѣдъ безъ особни за това обявление.

Желающи да купятъ имотите могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и частъ въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ сѫ достъпни всичките относящи сѫ по проданъта книга и условия и да наддаватъ, като внесътъ за залогъ 1/10 частъ отъ стойността на имота по първоначалното му оцѣнение.

гр. К. Агачъ, 30 Августъ 1899 г.

1—2

Съдеб. приставъ: Грънчаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5554

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Имотъ на Георги Илиевъ Краставицата.

Къща въ гр. Сливенъ мах. „Кафанджийска“ оцѣнена за 200 лева.

Имотъ на Иорданъ Калудовъ.

Къща въ гр. Сливенъ мах. „Мангърска“ оцѣнена за 200 лева.

Тѣзи имоти принадлежатъ на Георги Илиевъ Краставицата и Иорданъ Калудовъ отъ Сливенъ и ще се продадутъ за исплащане дълга имъ 872 лева зл. къмъ Теню Бълзевъ отъ Сливенъ, по испълнителни листъ № 1928/99. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028